

המשך סיפור לשבת – עוגת יומולדת.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

גב' ינקלביץ עוצרת לרגע ונאנחת. "לפני חודשיים נפטרה אחותי, נשארתי לבד... לאף אדם בעולם לא אכפת ממני... והערב... קולה נוסדק..." ביום ההולדת שלי, אני פתאום מקבלת עוגה, עוגת יום הולדת..."

העיניים שלה מתמלאות דמעות שזולגות אט אט במורד הלחיים חרושות הקמטים. "את מבינה, הייתי מוכרחה לבוא ולהודות, זכרת אותי ביום ההולדת... תודה..."

גברת ינקלביץ ממושיכה ומספרת, מגוללת פרקי חיים מצמררי שיער. לבי עומד מפעום, איך אפשר להכיל כל כך הרבה כאב. "זה רק על קצה המזלג... הייתי חייבת להגיע, לספר לך מה זו העוגה הזאת עבורי. היא ממש תוספת לחיים שלי..."

מוזמן כבר חלתי להסתכל בשעון. הילדים בין כה וכה יקומו מאוחר מחר, אז מה זה משנה מתי אלך לישון... נותרתי ישובה במקומי שקועה בהרהורים, גם הרבה אחרי שהדלת נסגרה בעדינות מאחורי גבה השפוף של שכנותי. כלל לא העלתי בדעתי כמה משמעות יש לעוגה הזאת... ואיפה בעצם הייתי כל השנים, כל השבחות, כל החגיגות? מי היה מאמין שנתחת חיוכה התמידית של שכנותי המבוגרת מסתתרים עצב ובדידות גדולים כל כך?

מאז אותו היום אני משתדלת לזכור את גב' ינקלביץ גם בשבתות ובחגים, וגם ביומיום, וגם לפקוח את עיניי ואת ליבי לעוד הרבה "גב" ינקלביציות". הן נמצאות בכל שכונה ואולי גם בבנין שלי, יתכן שגם בבנין שלכם. לפעמים הן מוקפות במשפחה וידידים, אבל הבדידות שלהן זועקת לשמים, ולפעמים הן לבד לבד, רק הם והשמים.

אנחנו כולנו רק צריכים קצת לפתוח את העיניים ואת הלב. להתבונן קצת מעבר לארבע אמותנו... כל כך הרבה לבבות שבורים (לא רק מבדידות) מחכים להלחוחיות של חום, של אכפתיות, של אהבה. והמפתח הזה נמצא בידיים של כל אחד ואחת מאיתנו. רק לפתוח את הלב, ולהתחבר לעוד לב יהודי."

פרח לדרך

יש לי חבר, יקר ביותר, מרביץ תורה לעדרים במסירות נפש ממש, אחד כזה שהכבוד ממנו והאלה, זה לא סופרלטיב שלי, שהרי מי שמכיר, יודע ונפעם. אחד מתלמידיו המתגורר ביישוב קטן, נפטר ממחלה קשה והותיר אלמנה מבוגרת והמומה. אין בעל נפטר אלא לאשתו, ואין כאן מקום להאריך.

ידידי המופלג במידות תרומיות, מקפיד כל ערב שבת לצלצל לאותה אלמנה, משוחח עמה דקה, לא יותר, ומרנין את ליבה בעצם תשומת-הלב וההתעניינות בשלומה. פעם אחת עקב טרדות היום, שבת נכנסה והוא לא שוחח עמה.

במוצש"ק היא אמרה לו: "אין לך מושג כמה חיקיתי לשיחה איתך כבוד הרב, למרות שהבית שלי מלא בבני נוכדי. השיחה הזו מחייה את נפשי". ללמדנו שלא רק בודדים זקוקים לחום הזה... וכפי שביקשה הגב' ח. נועד סיפורה לחזק ולהתחזק, והלואזי."

מילתא דבדיחותא

מנה איוס הוואר

"אבא", אלא שיעאלה בוקר של יום הוואר, "מה קנה אי איוס ההוואר?"

"אלה נראה אל האופנייס הכחול, שקשונו על העוור אלמטה?"

"אני אל אמנין", קפל שיעאלה באוש, "קנה אי אופנייס חדש...?"

"מה פאאוס", נכט זאץ, "קני אי אקשט שניינס צכטה שזה..."

נשיקות פיהו

חידושים על פרשת השבוע

"ואתה תצווה את בני ישראל..." (כו"כ)

כתוב בגמ' בחגיגה (טו). שאדם צריך לשון ולחזור על תלמודו מאה ואחת פעמים.

זה מרומז בפסוק שלנו, שכתוב "ואתה תצווה" - ת-תלמד **צוה**- בגימטריה 101. וכשלושים תורה צריך לחזור 101 פעמים.

ועוד מרמזים זאת במה שכתוב "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו" - "לכאן" - בגימטריה 101, ולכן "תלמודו בידו".

ועוד כתוב, "והחכמה מאין תמצא" (איוב כ"ד), "מאין" - בגימטריה 101. אדם שמחפש להיות חכם ולזכור את לימודו, ישן 101 פעמים.

ועוד אומרים שהמילה "זכר" - בגימטריה 227. והמילה "שכח" בגימטריה 328, וההבדל ביניהם זה 101. לרמז לנו שהלימוד מאה ואחת פעמים הוא המפריד בין הזכירה לשכחה. [מפורסם]

ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל

בפלאפון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

עשיתי את הסגולה של ר' מתיא בן חרש הבטחתי לפרסם ונושעתי איך עושים?

מכנינים 18 נרות, אשר מדליקים אותם זה אחר זה

לפני כל נר אומרים: "נר זה לזכות ר' מתיא בן חרש שיתקבלו התפילות" קוראים פרק פ"ו בתהילים ושמים פרוטה לצדקה כך עושים 18 פעמים.

אח"כ קוראים מפרק ק"ט בתהילים לפי אותיות "קרע שטן"

מבקשים בקשה אחת ומבטיחים לפרסם בלי נדר.

גמ"ח אביזרי אופניים
כל המוצרים לאופניים חדשים במחירים מוזלים וכן אופניים יד שניה במחירים מוזלים
052-718-38-66

מדור חודשי חדש!
בעלון של שבת
מברכין.
בעמוד 2.

זכרון יהודה

עלון שבועי לע"נ הבחור יהודה בן שרה ז"ל

כניסת השבת: 17:04
יציאת השבת: 17:56
רבנו תם: 18:32
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

344

לידווג הגון:

מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס וזוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, יהודית בת אסף, בת שבע בת יהונתן, אריאל בן יהונתן, הודיה בת מירב.

לעילוי נשמת:

הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה,

הרה"ג רבינו אהרן יהודה לייב בן גיטל פייגא,

שרה בת מרים אהובה, שושנה בת מרים אהובה,

ניסים בן חנה, משה עזרי

בן מונט, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה,

יונה חמבה בת יוסף, חנה בת מולוק, מונייר בת מולוק, שמחה בת מולוק,

רחמים בן גולבה, משה בן יהודה, אברהם בן

עמליה, אלברט בן אדל, עמבר שהנו בת מונס.

לרפואה ולהצלחה:

מרים אהובה בת מולוק,

שלמה בן חממה, חננאל בן קרין, שירן בת טוביה,

יהודה בן חנה.

לרפוא"ש והצלחה בכל:

יעקב דוד בן שוכרה-

מרים אהובה בת מולוק

אורה בת חביבה

מיכאל בן גולדה- רוגית

בת מרים

שאלו בן יפת- ציונה

בת רחל

מירב בת ציונה- יעל בת

מירב

לע"נ: שלום בן סעדיה-

רחל בת מהדי

לתרומות לעלון-

ההנצחות

ולתגובות:

052-718-38-66

מאיר נוראני

פרשת תצוה

ציוה לתת את כל רכושו למשפחה הגדולה ביותר בעיר

מעשה בתלמיד חכם שגר במנצ'סטר שבאנגליה. לומד היה בהתמדה עצומה במשך שנים רבות, על אף דוחקו הנורא בפרנסת הבית. כאשר הציעו לו משרות תורניות שונות, שהכנסה נאה בצידן, השיב תמיד בשלילה נחרצת, ה' הוא המפרנס ואין לי מה לדאוג...

משפחה ברוכת ילדים היתה לאותו אברך, והוריו תבעו ממנו לצאת לעבוד, וניסו להתפשר עמו שייקח רק משרה חלקית, אך דבר לא הועיל. ואף כאשר נולד הילד האחד עשר ההורים ניסו שוב את כוחם והוא בשלו - אמרו חז"ל: "כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול דרך ארץ" פירוש, עול הפרנסה השם יתברך עזר עוזר ויעזור. כעבור זמן נולד ילד נוסף, ובעל הביטחון דגן לא דאג אפילו רגע, והמשיך את אורח חייו כמו ימים עברו, דבר לא נשתנה בהשקפתו גם כאשר בא לאויר העולם הילד השלושה עשר, ההורים כבר לא ידעו את נפשם מרוב דאגה וכמעט פרץ סכסוך בינם לבין הבן, אך אז קרה דבר יוצא דופן.

ימים אחדים אחר שהכניסו את בנם השלושה עשר בביתו של אברהם אבינו, הבחין האברך בשובו לעת ערב מהכולל, במעטפה חומה גדולה המבצבצת מתיבת המכתבים שלו, על המעטפה היה מוטבע סמל המדינה ונכתב לידו באותיות רשמיות "רשם בית משפט המחוזי", כאשר פתח את המעטפה גילה שהוא מתבקש להתייצב בבית משפט בתאריך פלוני כדי לממש את צוואתו של מיסטר ג'ון קלאבארי שנפטר בתאריך פלוני. הענין נראה לו מוזר, מעולם לא היה לו עסק עם אדם בשם זה, ואף פעם לא שמע עליו, בוודאי מדובר כאן בטעות אמר לעצמו.

מיד שיגר מכתב לבית המשפט והעמיד אותם על טעותם. אולם לאחר מספר ימים קיבל שוב מכתב מרשם בית המשפט ובו כתב מפורשות "שעל פי החוק הוא חייב להתייצב ביום ובשעה שנקבעו לדיון, עוד נאמר שמדובר בצוואה המקנה לו סכום של כחצי מיליארד ליש"ט". אין ברירה, נסע ביום המיועד לבית המשפט, שם התברר לו שמיסטר קלאבארי הלך לעולמו כשהוא חשוך ילדים. בצוואתו הורה לתת את כל רכושו - שכלל שני מעפילים גדולים, ועוד נכסים רבים למשפחה הגדולה ביותר בעיר. בדקנו במרשם התושבים, אמר לו השופט, ומצאנו שמשפחתך היא הגדולה ביותר. אמנם עד לפני שבועיים היתה בעיר משפחה נוספת שלה שנים עשר ילדים, אך הבן השלושה עשר שנוולד לכם לאחרונה, הפך אתכם למשפחה הגולה בעיר, לפיכך הירושה מגיעה לכם.

לדון לכף זכות

להלן סיפור על חובת האדם לדון לכף זכות בכל מצב...

החותנת שאלה את חתנה הצעיר, האם יש לך הלוואת לי מאה שקלים,

החתן הנחמד נענה בשמחה. והוציא על אתר מארנקו שטר של מאה שקלים, תוך כדי שהוא פולט לאשתו 'נראה מתי זה יחזור'...

הוא לא שם לב שגם האם החותנת שמעה את דבריו, הגיש לה את הכסף והיא פנתה לדרכה באמירת שלום חפוזה. למחרת כשהגיעו הזוג הצעיר לארוחת הצהריים כדרכם מדי יום, ראתה הבת את פני אימה והנה אין פניה כתמול שלשום, היא נראתה עצובה ומתנכרת, הזדרזה מאד לסיים להגיש את הארוחה, ופרשה לחדרה למנוחה,

המשך בעמוד 2.

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:

7183866@gmail.com

המשך מעמוד 1 – פרשת שבוע.

המשך מעמוד הקודם.

המשך מעמוד 1.

חשבה הבת שמא מקרה הוא, והיא לא חשה בטוב, אבל משחזר הדבר על עצמו כמה ימים, הבינה הבת שיש דברים בגו, הנה אמא שלה מסתובבת זה כמה ימים בהתנכרות אליהם, על שאלותיהם עונה בקריירות מופגנת, והיה ניכר שמשוה מעיק עליה מאד.

הבת מרגישה צורך דחוף לברר מה קרה ביניהם. והחלה לשאול ולברר פרטים נוספים אצל אימה, מה היה ומתי כשראתה האם את פליאתה תמהה בקול וכי לא ראית הרי גם את בעצמך עמדת שם כשביקשתי ממנו הלוואה קטנה של מאה שקלים בלבד, והוא לא נתן בי אימון, ולחש באזנך נראה מתי זה יחזור...

וכי זה מה שמגיע לי לאחר שהשקעתי בשבילכם את כל חיי, בקניית הדיירה, והרהיטים ושאר הוצאות החתונה, ובשביל הלוואה של מאה שקלים הוא אינו נותן בי אימון, ושואל מתי זה יחזור...

דעי לך בתי, סיכמה האם בכעס מופגן, אני נפגעתי עד עמקי נשמתי, ואיני יכולה לעבור על כך לסדר היום...

כששמעה הבת במה דברים אמורים, לא יכלה לעצור ברוחה והחלה לצחוק...

האם עומדת מהצד משתאה לשחוק זה מהו, ואמרה, אני עומדת נעלבת ופגועה ואת צוחקת, מה מצחיק כאן תהתה האם... משנרגעה הבת מצחוקה פנתה לאימה ואמרה לה, סלחי לי אמא יקרה, את פשוט לא הבנת כלל מה הוא אמר, הוא בכלל לא התכוון אליך...

בלעלי יש תחביב כבר כמה שנים לסמן כל כסף שמגיע לידו, כדי לבדוק מתי אותו שטר יחזור שוב לידיו, ועל כך אמר לי נראה בשטר זה שעכשיו יצא מתחת ידינו, מתי הוא יחזור אלינו, ואת שעמדת בצד לא הבנת כלל במה מדובר, ופירשת לעצמך בטעות עד שנפגעת בחינם עד עמקי נשמתך... מאז אותו מקרה מסתובבת האם ומספרת בכל מקום את המקרה המדהים הזה, כדי ללמד עד היכן מגיעה החובה לדון את האדם לכף זכות, וכלשון המשנה באבות "והיו דן את כל האדם לכף זכות" את כל האדם ממש, כי לעולם אי אפשר לדעת מה כוונתו, ומה מעלה על לבו במשפט שכזה...

עשיתי את הסגולה של ר' מתיא בן חרש הבטחתי לפרסם ונושעתי איך עושים?

מכינים 18 נרות, אשר מדליקים אותם זה אחר זה

לפני כל נר אומרים: "נר זה לזכות ר' מתיא בן חרש שיתקבלו התפילות קוראים פרק פ"ו בתהילים ושמים פרוטה לצדקה כך עושים 18 פעמים.

אח"כ קוראים מפרק קי"ט בתהילים לפי אותיות "קרע שטן" מבקשים בקשה אחת ומבטיחים לפרסם בלי נדר.

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת תצוה

כל הילדים מזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה" במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)

בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

לתרומות לתהילים חייגו: 052-718-38-66 כאו מהאונ'כס!

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

העלון מוקדש

לעילוי נשמת

אימי מורתי:

שרה נוראני

בת מרים

אהובה

סיפור לשבת – עוגת יומולדת.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

ל' הרב קובי לוי הי"ו

קראתי חלק מהסיפורים שלך, התרגשתי מאד ואף משתדלת להתחזק בעקבותם. היפשתי אף אני סיפור לחלוק, לחזק ולהתחזק. מתוך המלאי הגדול שברשותי בחרתי בסיפור אחד אותנטי לחלוטין, שינתי אמנם את התפאורה לגמרי (אין צורך לשנות פרטים), הסיפור במקור היה מצמרר יותר אך העדפתי לותר על פרטים שמא יהיה מי שיפגע מכך.

בחרתי דווקא בסיפור הזה, מכיון שאני בעצמי הייתי נזקקת תקופה ארוכה מאד. (נפצעתי קשה בפיגוע). בתחילה הסביבה אכן מטה שכם ועוזרת, במקרה שלי ארכה ההחלמה שלי שלוש שנים עד שהתחלתי ללכת. כמובן שישנן עוד הרבה בעיות נוספות, אך די מהר הרצון הטוב והאכפתיות של הוולת נמוגים אל תוך השגרה. היו זמנים שמשמ קרסתי, אך מעטים מאד היו מודעים לצורך הנואש שלי בעזרה.

מאז אני משתדלת לפקוח עיניים. כל כך הרבה אנשים סביבנו משועיפים לטיפה של תשומת לב, למעט התייחסות ועזרה. לא תמיד זה קל, לפעמים זה אפילו קשה מאוד, אך בשביל זה אנתחו כאן להרגיש האחד את השני, לעזור ולתמוך.

אני מקווה שתמצא את סיפורי זה ראוי לפרסום, ומקווה שזוכה כלנו להתחזק בעקבותיי.

בכבוד ה.

וכן כותבת לי הגב' ח. ולמעט תיקונים קלים פה ושם, הרי הסיפור המיוחד והמוסרי הזה, לפניכם.

ערב בר המצווה, של נועם בנו היקר. ההכנות בשיאן, רשימת המטלות עדיין ארוכה. למי עדיין לא שלחנו הזמנה? אילו פריטים צריך לקנות? לא לשכוח להוציא את החליפה מהמכבסה ואת הבגד מהתפרת וכו'... וכו'...

מבין לביל הקולות וההתרוצצויות, מגיע לאזני קולה של בתי: "אמא שלחת הזמנה לגברת רוחמה ינקלביץ?"

בכורתי תמיד חושבת על כולם. טפחתי על מצחי, איכה שכחתי את גברת ינקלביץ שכנתנו המבוגרת והבודדה. "את יודעת מה בתי היקרה, אלך ואזמין אותה באופן אישי", וכך מותירה מאחורי אלף ואחת משימות שרכתי את רגלי אל מעבר לכביש, מטפסת בכבודות בגרם המדרגות.

גברת ינקלביץ קבלה את פניי בשמחה גלויה. הזמן שעמד לרשותה היה ללא הגבלה, וכל המבטים שהגנבתי אל עבר שעוני הדוהר היו לשוא.

"מה את אומרת, בר מצווה, מחר בלילה, איזה יופי, שיהיה במזל טוב. את יודעת, מחר בלילה אור ל' אלול זהו גם יום ההולדת שלי. נו נו באמת תאריך מיוחד... טוב בגיל שלי קצת קשה לצאת לשמחות אבל תודה על ההזמנה, ותודה שהגעת במיוחד. טוב, את בטח עסוקה מאד..."

סוף סוף נפל לה האסימון... אני נשמת לרווחה ושבה במהירות אל

זירת הקרב.

אף מטלה לא ברחתי לי ותוך שניות אני שקועה בתוך קלחת העיניים. אך מילותיה של גברת ינקלביץ אינן מרפאות... "מחר בלילה, גם הימולדת שלי"

ואז מבזיקה במוחי מחשבה חדשה. למה לא? אמנם הקשר ביני ובין שכנתי המבוגרת רופף למדי, אבל היא כל כך בודדה...

"שלוח עוגה? מחזר? בדרך לבר מצווה?" עיניו של בעלי היקר נפערות בתמהון "אין לך מה לעשות?"

"כן כן וכה אני שולחת את הילדים אולם עם מגשי עוגות בשביל הבר, אז נזמין עוגה נוספת" אני משיבה.

"טוב, אם את רוצה, כל הכבוד לך". וכך נרכשה לה גם עוגת יום הולדת עגולה, שעשתה את דרכה אל הקומה הרביעית, דקות ספורות טרם צאתנו אל החגיגה הגדולה.

ליל בר המצווה עבר בסיחורור. לא יאומן איך שעות ימים וחודשים של הכנות, תיכנונים, טלפונים וריאות, מחכומים ומתאדים תוך שעות ספורות... והנה אנו בבית עייפים אך מרוצים ונרגשים. מאד נרגשים, אין זה דבר של מה בכך להכניס את בנו לנועם עול המצוות. י"ג השנים שקדמו לערב הזה חולפות במעוף לנגד עיננו, והרבה הרבה ובתוכן ספרים מונחת בכל מקום אפשרי. ועלי השבת של הבנות נחות בשלווה על רצפת הסלון, נער הבר מצווה שלנו כמובן אינו רגיל עדיין לתלות את הכובע והחליפה המבריקים במקום המיועד להם, כך שהשולחן הסלוני משמש להם משכן לעת עתה.

תוסיפו לתערוכה הזו עוד כמה מגשים עם שאריות של עוגות, מעטפות בודדות וניירות מתנה שמתגוללים בכל פינה, ותקבלו הצצה חטופה לנעשה במעונו השוקק חיים.

"העיקר שכולם ישנים כבר", הדבר היחיד שאני מסוגלת לחשוב עליו כעת, זו השניה הנעימה המצפה שלי.

ואז נשמעות דפיקות חרישיות בדלת.

נבטי מתרוצץ בהבלה מהדלת לשעון ומהשעון דלת. השעה שתיים בלילה. בעלי נפנה בזריזות אל חדר השינה. "אני כבר ישן", הוא מפטיר לכיווני... הדפיקות אינן מרפות ואני משרכת את רגלי אל עבר ה"קוקר".

"גברת ינקלביץ, איזו הפתעה, בואי תכנסי". גברת ינקלביץ נכנסת בצעדים קטנים ומתקדמת באיטיות אל עבר השולחן. "אני מתנצלת על השעה, תארתי לעצמי שאתם עדיין ערים", היא אומרת ומתישבת בניחותא.

אני כובשת אנחה ומתישבת מעברו השני של השולחן. "הייתי מוכרחה להגיע" היא פותחת. "את צריכה להבין אין לי אף אחד בעולם". האשה הכפופה שמולי מנגבת את עיניה הדומעות וממשיכה בשקט, "רק אני ואחותי נותרנו אחרי השואה הנוראה, רק שתינו מכל משפחתנו הענפה. אחותי הייתה האדם היחיד בעולם שזכר את יום ההולדת שלי, כל שנה היא היתה מתקשרת לאחל לי מזל טוב".

המשך בעמוד 4.

מבצע לומדים וזוכים לילדים!

מתקשרים לטלמסר לוקחים פרק משניות או 3 פרקי תהלים לע"נ הרבנית שרה נוראני ע"ה ונכנסים להגרות על פרסים יקרי ערך!

להשתתפות במבצע חייגו: 1000-509-03

לתרומות וישועות: 1800-20-22-20

קו הצלת חיים. 03-748-16-11
קו מניין הצעירים
המדדת שמעון 03-30-415-72

פיצוחי עישתי

כל סוגי הפיצוחים והתבלינים
בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א
לכבוד שבת קודש!
בירנבוים 19 בני ברק. 03-6746233

עולם ההדפסות

חוברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים

05484-99-453

8499453@gmail.com

לה' הארץ ומלואה!

מוניות דקר

בהנהלה חדשה
שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ

טלמובילי 03-676-8181

לא גובים
הונעה טלפונית